

50 ГОДИНА ОД ШТАМПАЊА ПРВОГ БРОЈА ЧАСОПИСА „ЕРОЗИЈА“

50 YEARS SINCE THE FIRST PUBLICATION OF THE JOURNAL “EROSION”

Станимир Костадинов^{1*}

¹Редовни професор Универзитета у Београду Шумарског факултета, у пензији

Часопис „Ерозија“, почео је да излази 1970. године, као стручно-информативни билтен Друштва бујичара Југославије. Покретач часописа био је проф. др Раденко Лазаревић, који је био и иницијатор оснивања Друштва бујичара Југославије. После распада СФР Југославије, формирали смо „Удружење бујичара Србије“. Председник Друштва бујичара Југославије био је проф. Раденко Лазаревић, а такође постао је и председник „Удружења бујичара Србије“. Био је врло активан у свим акцијама ових друштава, и од почетка од првог броја био је главни уредник. Касније је формиран уређивачки одбор из Института за шумарство и дрвну индустрију: Миодраг Радојичић, дипл.инж. шум. и Сима Милићевић, дипл. инж. шум. (иначе наши бујичари из прве генерације бујичара на Одсеку) и трећи члан је био проф. Раденко. У ствари све је водио проф. Раденко, који је такође радио као шеф одељења за ерозију и бујице на Институту.

Проф. др Раденко Лазаревић је рођен 1924. године у Стојнику код Аранђеловца. Географски одсек Природно-математичког факултета (смер геоморфологија) завршио је 1950. године. На истом факултету је и докторирао 1959. године. Од септембра 1944. године учествовао је у НОБ, а демобилисан 1946. године. Радио је као асистент приправник у Географском институту, затим у Савезном секретаријату за пољопривреду шумарство и водопривреду, а од 1966. ради на Институту за шумарство и дрвну индустрију, где је био шеф Одељења за ерозију и бујице. Радио је на Одсеку за ерозију и мелиорације, на Шумарском факултету од 1962. до 1975. године, као професор на предмету „Геоморфологија са хидрогеологијом“. Био је мени професор на факултету, полагао сам код њега „Геоморфологију са хидрогеологијом“. Пензионисан је 1989. године.

Слика 1. Проф. Раденко Лазаревић у кањону Комарнице, Црна Гора, 1961. године

Figure 1. Prof. Radenko Lazarevic in the Komarnica canyon, Montenegro, 1961

Наставио је да ради као уредник часописа „Ерозија“, скупљао радове, налазио новац за штампу и био душа и главни покретач Друштва бујичара Југославије и Удружења бујичара Србије. Организовао је 12 међународних студијских путовања бујичара Југославије, а такође организовао је сваке године дводневни састанак бујичара Југославије, касније Удружења бујичара Србије. Састанак је био обично крајем маја сваке године у другој републици, касније по Србији и Републици Српској, са стручним програмом у току дана, а навече су били традиционални „Разговори бујичара“, где се дискутовало о стручним и организационим проблемима бујичара.

Крајем прошлог века организационе послове Удружења бујичара су преузели млађи кадрови, прво проф. Стеван Дожић, а касније мр Милутин Стефановић, садашњи председник „Удружења бујичара Србије“.

Проф. Раденко Лазаревић, је био и још је врло активан на научном пољу и то: у области ерозије земљишта, клизишта и спелеологије. Објавио преко 150 научних радова, преко 20 књига. Урадио је пројекте многих пећина у Србији, због туристичких обилазака. Под његовим руководством урађена је прва Карта ерозије Србије (1968 -1975). Почетком овог миленијума, од 2003. до 2005. године, завршио је Карту ерозије Републике Српске.

Проф. Раденко Лазаревић, још живи и ради, пише неуморно, једино што последњих година не иде на терен. На крају ове године желим му све најбоље у Новој Години.